

РЕЦЕНЗИЯ

за дисертационен труд за придобиване на образователната и научната степен
„доктор“ по професионално направление

2.1. Филология

Докторска програма: Общо и сравнително езиковедие

Автор на дисертационния труд: **Радостина Генчова Николова**, редовен докторант в
Катедрата по български език на Филологическия факултет,
Югозападен университет „Неофит Рилски“ – Благоевград

Тема на дисертационния труд:

**„ФРАЗЕОЛОГИЗМИ С ОПОРНИ ДУМИ, СВЪРЗАНИ С
МОРЕТО В БЪЛГАРСКИ И ГРЪЦКИ ЕЗИК“**

от проф. Анна Чолева-Димитрова, д.н. (о.с.е.)

Катедра „Връзки с обществеността“ на ЮЗУ „Неофит Рилски“

Радостина Николова е родена на 17 октомври 1987 г. в гр. Перник. През 2010 г. тя завършва висше образование, ОКС „бакалавър“ в ЮЗУ „Неофит Рилски“ – гр. Благоевград, специалност „Приложна лингвистика“. През 2013 г. придобива ОКС „магистър“ в ЮЗУ „Неофит Рилски“, специалност „Стопанско управление“. До 2015 г. е преподавател по английски и гръцки език в училище за чужди езици ALEXANDER, гр. Благоевград. Николова е експерт „Международно сътрудничество“ в ЮЗУ „Неофит Рилски“. Тя е редовен докторант в ЮЗУ „Неофит Рилски“. От 2009 г. до 2019 г. дисертантката е спечелила три награди от участие в различни конкурси за превод от новогръцки и английски език на български език, както и награда от Националните филологически четения за студенти и докторанти на „Югозападен университет 2019 г.“. Взела е участие в обучителната програма по „Еразъм+“ за планиране и писане на дисертационен труд (Planning and Writing a PhD Thesis), организирана от Европейска академия по иновациите (European Academy of Innovation) и проведена през 2019 г. в гр. Тимишоара, Румъния.

Николова се включва и в преподавателската дейност на Филологическия факултет – има проведени 324 часа по български език с

чуждестранни студенти в Университета.

Дисертационният труд „ФРАЗЕОЛОГИЗМИ С ОПОРНИ ДУМИ, СВЪРЗАНИ С МОРЕТО В БЪЛГАРСКИ И ГРЪЦКИ ЕЗИК“ е с обем от 304 страници, които включват увод, две глави, изводи, заключение и два показалеца: Показалец на фразеологизмите с опорни думи, свързани с морето в българския език и Показалец на фразеологизмите с опорни думи, свързани с морето в гръцкия език; както и библиография.

В Увода (6-30 стр.) Николова ни запознава с обекта, целите, задачите и методите на изследването си. Обект на изследване са фразеологизмите, в които е включена „морска лексика: названия на риби, мекотели и други морски животни; термини, свързани с корабоплаването и корабостроенето; наименования на рибарски приспособления и др.“. Тя ясно заявява основната цел на изследването: „да се анализират в съпоставителен план фразеологизмите с опорни думи, свързани с морето в български и гръцки, с оглед на тяхната външна форма и в семантичен аспект“ (6 стр.). Подробно са описани и конкретните задачи, които си поставя дисертантката в изследването, както и използваните методи: описателен, синхронен, съпоставителен, количествен и др.

Описани са подробно източниците, от които е ексцерпиран изследваният материал. Проучването включва общо 475 фразеологични единици, от които 167 са от български език и 308 от гръцки език.

В тази част от труда са разгледани и българо-гръцки езикови връзки в рамките на Балканския езиков съюз, което смятам за много добро решение. Представена е и по-подробно излязлата до този момент литература, засягаща изследователската тема. Авторката достига до извода, че „макар настоящото проучване да съпоставя ... два езика, принадлежащи към две отделни групи на индоевропейското езиково семейство, което прави родството помежду им твърде далечно, наситеният езиков контакт между двата народа, обусловен преди всичко от вековното им съжителство на Балканския полуостров,

както и от значителното културно влияние, оказано от гръцкия върху балканските езици, предполага наред с различията между двете фразеологични системи да бъде установено и наличие на определено количество общи елементи и черти“ (15 стр.).

Дисертантката се спира и доста подробно на развитието на фразеологията, разглеждайки основни трудове на известни в тази област автори, с което демонстрира и добрата си теоретична подготовка. В заключение тя отбелязва, че за целите на изследването е възприето схващането на В. Кювлиева за фразеологичната единица в широкия смисъл на думата фразеологизъм. Николова приема за основа на изследването си два принципа: „На първо място това е **единното значение на фразеологичното цяло...** Вторият основен принцип..., който е приложен в проучването, е устойчивото словосъчетание да отговаря на условието за **емоционално-експресивна оцветеност**“ (29 стр.).

Първа глава от труда (31-73 стр.), е посветена на фразеологизмите с опорни думи, свързани с морето в българския и в гръцкия език, с оглед на формата. Най-напред са разгледани българските фразеологизми, свързани с морето, които са 168. Изброяват се и опорните думи, с помощта на които са образувани фразеологизмите – 43.

Интересна е и статистиката, че 92,9% от всички ФЕ включват в състава си поне един компонент съществително име (вкл. и две съществителни собствени имена – *Сцила* и *Харибда*); опорните думи прилагателни имена са 11,6%, а глаголи – 14%. Опорната дума, с която са образувани най-много фразеологизми в български (над 30%) е *вода*; следващите по честотност думи са *море*, *риба* и *рак*. Разгледни са и типовете фразеологизми от гледна точка на структурната им организация.

Този голям процент на фразеологизми с опорна дума *вода* в българския език е напълно обясним. Вероятно една част от тях са възникнали във връзка с многото реки и езера в България, а не само с морето.

Авторката е обърнала внимание на лексикална вариантност при ФЕ, която е „свързана е с количествените вариации в структурата на фразеологизмите при наличието на факултативни елементи в състава им (лексикална вариантност чрез прибавяне)“, срв. *ловя риба в мътна вода* и *хващам риба в мътна вода*. Разгледана е също и граматичната (морфологична) и позиционната (синтактична) вариантност. Ексерпираният материал е много добре онагледен със схеми (стр. 43-44).

Втората част на първа глава включва анализ на фразеологизмите с опорни думи, свързани с морето в гръцки, с оглед на формата. Изследваните фразеологизми с опорни думи, свързани с морето в гръцки, са 311. Напълно очаквано е в гръцкия език този вид фразеологизми да бъдат почти двойно повече, като се има предвид географското положение на Гърция и определянето на гърците като една морска нация още от античността.

Броят на опорните думи, с помощта на които са образувани фразеологизмите е 82. От опорните думи 70 (85,4% от всички опорни думи) са съществителни имена. Най-много ФЕ в гръцки са образувани с думите *νερό, ύδωρ* ‘вода’ – 47 на брой (16,7% от всички фразеологизми, включващи в състава си опорна дума съществително име). По продуктивност следват съществителните *θάλασσα, θάλαττα, πέλαγος* ‘море’ – 45 ФЕ (16%); *ψάρι* ‘риба’ – 27 ФЕ (9,6%); *βάρκα* ‘лодка’ – 21 ФЕ (7,4%); *καράβι, πλοίο* ‘кораб’ – 17 ФЕ (6%).

Анализът на ФЕ от гледна точка на структурната им организация показва, че най-голямата част от тях – 224 ФЕ (72% от всички фразеологизми), представляват изречения. Николова разглежда подробно и всички продуктивни модели при изреченските структури, както е направено и в частта, анализираща българските ФЕ. Също така е представена и лексикалната, граматичната, позиционната (синтактична) и фонетичната вариантност.

Третата част от първа глава, която представя резултатите от

съпоставката на данните, получени при анализа на формата на фразеологизмите в български и гръцки, е направена с голяма прецизност и доказва потенциала за разгръщане на научното мислене, чието най-ярко проявление е в направените обобщения от дисертантката. За по-голяма прегледност тук Николова е поместила и графики (66-69 стр.), което е отлично решение.

Прави се обобщението, че „съпоставителното изследване на ексцерпирания фразеологичен материал в български и гръцки в плана на външната форма показва доста сходства по отношение на лексикалното градиво и неговата структурна организация. Логично обяснение на това явление може да се търси във факта, че става дума за два езика, които, макар и неродствени, се намират в многовековен активен контакт“ (73 стр.).

Втора глава разглежда фразеологизмите с опорни думи, свързани с морето в българския и в гръцкия език, с оглед на семантиката (74-138 стр.).

В началото на тази глава дисертантката представя подробно концепцията на Ст. Калдиева-Захариева за ролята на образа в изграждането на фразеологичното значение, като дава два много ярки примера за ФЕ „изпращам за зелен хайвер някого“; „хвърлям котва“. Николова се спира и на предложеното от В. Кювлиева-Мишайкова разпределение на ФЕ по групи в зависимост от степента на мотивация на тяхното значение. Дисертантката обръща подобаващо внимание и на многозначността при фразеологизмите, като разглежда по-подробно трудовете на Спасова-Михайлова (76 стр.).

В следващата част от втора глава на труда са проследени синонимните и антонимните отношения между фразеологизмите. Синонимията е разгледана в рамките на всеки от двата езика поотделно под формата на синонимни редове. Дисертантката установява, че в българския език „най-много са фразеологизмите синоними, с които се означават човешки качества или прояви, които предизвикват раздражение или неодобрение у околните,

напр. „акъл море; ум море, глава кофа“ (81 стр.); тук би могло да се добави и фразеологизмът „акъл море – глава шамандура“. Докато в гръцки „най-богат синонимен ред образуват ФЕ със значение „полагат се напразни усилия“: μετράει τη θάλασσα με την σπιθαμή (мери морето с педята)“, с. 82 стр.

Интерсна част от изследването е включена в т. 5., където се представя *тематична класификация на фразеологизмите в български и гръцки с оглед на етнокултурния фактор при фразеологичната номинация*. Дисертантката предлага класификация на фразеологизмите на базата на тематичен критерий. Откроява като най-голяма групата на онези от тях, които назовават процеси, състояния и свойства на човешката психика. Тук са поместени ФИ, свързани с интелекта; емоционалните преживявания – любов, срам, тревога, гняв, страдание, страх, смелост, отчаяние, надежда, щастие; с характера и др.

Дисертантката е съумяла да представи по един нагледен, добре организиран в табличен вид и голям по обем езиков материал от български и гръцки, за което трябва да бъде приветствана.

В края на втора глава са поместени „Резултати от семантичния анализ на фразеологизмите в български и гръцки (115-138 стр.)“. Тук авторката прави важни обобщения за разпределението на ФЕ от двата езика по означавани понятия. Приложеният класификационен модел позволява на Николова да направи важните изводи за проведеното изследване.

В седма точка на втора глава са посочени изводите от получените резултати от анализа на семантиката на ФЕ в български и гръцки. Авторката установява, че „в огромната си част ексцерпираниите фразеологизми и в двата езика имат антропоцентричен характер, като отчетливо доминират онези от тях, които обозначават понятия, свързани със способността на човека да взаимодейства със заобикалящата го действителност посредством своя интелект, емоции и характер. И в български, и в гръцки преобладават ФЕ с

пейоративна окраска“.

Николова завършва дисертационния си труд със *Заключение* (141 – 146 стр.). Към труда са приложени и два показалеца: на фразеологизмите с опорни думи, свързани с морето в българския език и на фразеологизмите с опорни думи, свързани с морето в гръцкия език (147-299 стр.), които са много добре систематизирани. Поместена е и библиография.

Приемам за действителни посочените от Николова приноси в труда.

Авторефератът (48 стр.), включва всички важни моменти на изследването, изготвен е съобразно изискванията – поместени са приносните моменти, литературата и направените публикации по темата на дисертацията. По темата на дисертацията Николова има три публикации.

От представените документи се установява, че са изпълнени минималните национални изисквания за образователната и научна степен „доктор“ на Закона за развитието на академичния състав в Република България.

Трудът отговаря на законовите изисквания, тъй като съдържа „научни или научноприложни резултати, които представляват оригинален принос в науката, и показва, че кандидатът притежава задълбочени теоретични знания по съответната специалност и способности за самостоятелни научни изследвания“.

Въз основа на всички данни, свързани с представената дисертация и като се отчитат достойнствата на труда с несъмнените приноси, смятам напълно убедено, че на *Радостина Генчова Николова* трябва да се присъди образователната и научна степен „доктор“ в областта на висшето образование 2. Хуманитарни науки по професионално направление 2.1. Филология (общо и сравнително езикознание).

25. 03. 2023 г.

Подпис:

RÉVISION

de la thèse de doctorat pour l'obtention du grade éducatif et scientifique "Docteur"

dans le domaine professionnel

2.1. Philologie

Programme de doctorat: Linguistique générale et comparée

Auteur de la thèse: Radostina Genchova Nikolova, doctorante à temps plein au Département de langue bulgare de la Faculté de philologie de l'Université Sud-Ouest "Neofit Rilski" - Blagoevgrad

Sujet de la thèse doctorale:

PHRASÉOLOGISMES AVEC DES MOTS DE SUPPORT LIÉS A LA MER DANS LES LANGUES BULGARE ET GRECQUE

Par prof. Anna Choleva-Dimitrova, Docteur en sciences (Linguistique générale et comparée)

Département des Relations publiques de l'Université Sud-Ouest "Neofit Rilski"

Radostina Nikolova est née le 17 octobre 1987 dans la ville de Pernik. En 2010 elle finit ses études supérieures, grade éducatif et scientifique licence à l'Université Sud-Ouest "Neofit Rilski" – Blagoevgrad, spécialité Linguistique appliquée. En 2013 elle a obtenu un master à l'Université Sud-Ouest "Neofit Rilski" – spécialité Gestion économique. Jusqu'en 2015 elle a enseigné l'anglais et le grec à l'école de langues étrangères ALEXANDER dans la ville de Blagoevgrad. Nikolova est experte en Coopération internationale. Elle est doctorante à temps plein à l'université "Neofit Rilski". De 2009 à 2019, l'auteure de la thèse a remporté trois prix pour sa participation à divers concours de traduction du grec moderne et de l'anglais vers le bulgare, ainsi qu'un prix pour les Lectures philosophiques nationales pour les étudiants et les doctorants de l'Université Sud-Ouest 2019. Elle a participé au programme de formation Erasmus+ sur la planification et la rédaction de thèse de doctorat (Planning and Writing a PhD Thesis), organisé par l'Académie européenne de l'innovation (European Academy of Innovation) qui a eu lieu en 2019 dans la ville de Timisoara, Roumanie.

Nikolova participe également aux activités d'enseignement de la Faculté de philologie - elle a enseigné 324 heures de langue bulgare à des étudiants étrangers de l'université.

La thèse doctorale «PHRASÉOLOGISMES AVEC DES MOTS DE SUPPORT LIÉS A LA MER DANS LES LANGUES BULGARE ET GRECQUE» compte 304 pages et comprend une introduction, deux chapitres, des conclusions, une conclusion et deux index: Index des phraséologismes avec des mots supports liés à la mer en bulgare et Index des phraséologismes avec des mots supports liés à la mer en grec; ainsi qu'une bibliographie.

Dans l'**Introduction** (pages 6 -30) Nikolova nous présente l'objet, les buts, les objectifs et les méthodes de sa recherche. L'objet de l'étude sont les phraséologismes qui comprennent "le vocabulaire maritime: noms de poissons, de mollusques et d'autres animaux marins; termes liés à la navigation et à la construction navale; noms de matériel de pêche, etc". Elle énonce clairement l'objectif principal de l'étude: "analyser de manière comparative les phraséologismes comportant des mots de support liés à la mer en bulgare et en grec, en ce qui concerne leur forme externe et leur aspect sémantique" (p. 6). Les objectifs spécifiques fixés par la thèse dans le cadre de la recherche sont également décrits en détail, ainsi que les méthodes utilisées: descriptive, synchronique, comparative, quantitative, etc.

Les sources à partir desquelles le matériel a été extrait sont décrites en détail. L'étude comprend au total 475 unités phraséologiques, dont 167 en bulgare et 308 en grec.

Dans cette partie du travail, les relations linguistiques entre le bulgare et le grec au sein de l'Union linguistique balkanique sont également abordées, ce que je considère comme une très bonne solution. La littérature publiée jusqu'à présent sur le sujet de la recherche est également présentée plus en détail. L'auteure arrive à la conclusion que "bien que la présente étude compare ... deux langues appartenant à deux groupes distincts de la famille des langues indo-européennes, ce qui rend leur relation très distante, le dense contact linguistique entre les deux peuples, causé surtout par leur coexistence séculaire sur la Péninsule balkanique, ainsi que par l'importante influence culturelle exercée par le grec sur les langues balkaniques, présuppose qu'à côté des différences entre les deux systèmes phraséologiques, un certain nombre d'éléments communs peuvent également être trouvés" (p.15).

L'auteure de la thèse aborde également en détail le développement de la phraséologie, en examinant les principaux ouvrages d'auteurs célèbres dans ce domaine, démontrant ainsi sa bonne formation théorique. Elle conclut en notant que, pour les besoins de l'étude a été adoptée la perception de V. Kyuvlieva sur l'unité phraséologique au sens large du mot phraséologisme. Nikolova accepte deux principes comme base de son étude: "Tout d'abord, il s'agit du **sens unifié de l'ensemble phraséologique**... Le deuxième principe de base..., qui est appliqué dans l'étude, est que l'expression figée doit répondre à la condition de "**coloration émotionnelle-expressive**" (p. 29).

Le premier chapitre de l'ouvrage (p. 31-73) est consacré aux phraséologismes contenant des mots support liés à la mer en bulgare et en grec, du point de vue de la forme. Tout d'abord, les phraséologismes bulgares liées à la mer sont examinées, dont le nombre est 168. Les mots support utilisés pour former les phraséologismes sont également énumérés - 43.

Il est également intéressant de noter que 92,9 % de toutes les unités phraséologiques comprennent au moins un élément de substantif (y compris deux noms propres - Scylla et Charybde); les mots support adjectifs représentent 11,6 % et les verbes - 14 %. Le mot de support avec lequel sont formés la plupart des phraséologismes en bulgare (plus de 30%) est *l'eau*; les mots suivants en fréquence *la mer, le poisson et le crabe*. Les types de phraséologismes sont également examinés du point de vue de leur organisation structurelle.

Ce pourcentage élevé de phraséologismes contenant le mot de support *eau* dans la langue bulgare est tout à fait compréhensible. Il est probable qu'une partie d'entre eux aient été créés en relation avec les nombreux fleuves et lacs en Bulgarie, et non pas seulement avec la mer.

L'auteure a prêté attention à la variation lexicale dans les unités phraséologiques qui est "liée aux variations quantitatives de la structure des phraséologismes en présence d'éléments facultatifs dans leur composition (variation lexicale par addition)", comp. *je pêche en eau trouble* et *j'attrape du poisson en eau trouble*. La variation grammaticale (morphologique) et positionnelle (syntaxique) est également prise en compte. Le matériel extrait est très bien illustré par des diagrammes (p. 43-44).

La deuxième partie du premier chapitre comprend une analyse des phraséologismes avec mots de support liés à la mer en grec, du point de vue de la forme. Le nombre de phraséologismes étudiés avec mots de support relatifs à la mer en grec est 311. On s'attend à ce que ce type de phraséologismes soit presque deux fois plus nombreux en grec, compte tenu de la situation géographique de la Grèce et de la désignation des Grecs comme une nation maritime depuis l'Antiquité.

Le nombre de mots support utilisés pour former les phraséologismes est 82. Parmi les mots support 70 (85,4 % de tous les mots support) sont des substantifs. Le plus grand nombre d'unités phraséologiques en grec est formé avec les mots *νερό, ύδωρ* 'eau' - 47 (16,7% de tous les phraséologismes qui incluent un substantif en tant que mot *support*). Les substantifs qui suivent en termes de productivité sont *θάλασσα, θάλαττα, πέλαγος* 'mer' – 45 unités phraséologiques (16%); *ψάρι* 'poisson' - 27 unités phraséologiques (9,6%); *βάρκα* 'barque' – 21 unités phraséologiques (7,4%); *καράβι, πλοίο* 'bateau' – 17 unités phraséologiques (6%).

L'analyse des unités phraséologiques de point de vue leur organisation structurelle montre que la plus grande partie d'entre eux - 224 (72% de tous les phraséologismes) représentent des phrases. Nikolova examine en détail aussi tous les modèles productifs dans les structures de phrase, comme elle le fait dans la partie consacrée à l'analyse des unités phraséologiques bulgares. Les variations lexicale, grammaticale, positionnelle (syntaxique) et phonétique sont également présentées.

La troisième partie du premier chapitre qui présente les résultats de la comparaison des données obtenues lors de l'analyse de la forme des phraséologismes en bulgare et en grec est réalisée avec une grande précision et prouve le potentiel de développement de la pensée scientifique, qui se manifeste de la manière la plus tangible dans les généralisations faites par l'auteure de la thèse. Pour une plus grande visibilité Nikolova a inclus des diagrammes (p. 66-69), ce qui est une excellente idée.

Elle résume que "l'étude comparative du matériel phraséologique extrait en bulgare et en grec du point de vue de la forme externe montre de nombreuses similitudes en termes de construction lexicale et de son organisation structurelle. Une explication logique de ce phénomène peut être recherchée dans le fait qu'il s'agit de deux langues qui, bien que n'étant pas apparentées, ont été en contact actif pendant des siècles" (p. 73).

Le chapitre deux examine les phraséologismes avec des mots support liés à la mer en bulgare et en grec, du point de vue de la sémantique (p. 74-138).

Au début de ce chapitre l'auteure de la thèse présente en détail le concept de St. Kaldieva-Zakharieva sur le rôle de l'image dans la construction du sens phraséologique, en donnant deux exemples très expressifs d'unités phraséologiques: "*J'envoie quelqu'un chercher du caviar vert*" (N.d.T. : expression signifiant jouer un tour à qqn) et "*Je jette l'ancre*". Nikolova se réfère également à la suggestion de V. Kyuvlieva-Mishaykova de diviser les unités phraséologiques en groupes en fonction du degré de motivation de leur signification. L'auteure accorde également une attention particulière à la polysémie dans les phraséologismes en examinant plus en détail les travaux de Spasova-Mikhailova (p. 76).

Dans la partie suivante du deuxième chapitre de l'ouvrage sont tracées les relations de synonymie et d'antonymie entre les phraséologismes. La synonymie est examinée dans chacune des deux langues séparément sous forme de séries de synonymes. L'auteure de la thèse constate qu'en bulgare "le plus grand nombre de phraséologismes sont des synonymes désignant des qualités ou des manifestations humaines qui suscitent l'irritation ou la désapprobation d'autrui, par exemple "esprit-mer"; "esprit - mer, tête – seau" (N.d.T. – une personne stupide) (p. 81); le phraséologisme "esprit-mer, tête - bouée" pourrait également être ajoutée à cette liste. Alors qu'en grec "l'ordre synonymique le plus riche est formé par les unités phraséologiques ayant le sens de "faire un effort vain": *μετράει τη θάλασσα με την σπιθαμή* (mesurer la mer avec l'empan) ", p. 82.

Une partie intéressante de l'étude est incluse dans le point 5, où est présentée *une classification thématique des phraséologismes en bulgare et en grec en ce qui concerne le facteur ethnoculturel dans la nomination phraséologique*. L'auteure propose une classification des phraséologismes sur la base d'un critère thématique. Elle distingue comme le groupe le plus important ceux qui nomment des processus, des états et des propriétés de la psyché humaine. On y trouve des unités phraséologiques liées à l'intellect, aux expériences émotionnelles - amour, honte, angoisse, colère, souffrance, peur, courage, désespoir, espoir, bonheur, au caractère, etc.

L'auteure de la thèse a réussi à présenter d'une manière visualisée et bien organisée sous forme de tableaux un grand volume de matériel linguistique bulgare et grec, ce qui mérite des félicitations.

A la fin du deuxième chapitre se trouvent les "Résultats de l'analyse sémantique des phraséologismes en bulgare et en grec" (p. 115-138). L'auteure y fait d'importantes généralisations sur la distribution des phraséologismes des deux langues en fonction des concepts désignés. Le modèle de classification appliqué permet à Nikolova de tirer des conclusions importantes pour la recherche menée.

Le chapitre deux, point 7, présente les conclusions tirées des résultats de l'analyse de la sémantique des phraséologismes en bulgare et en grec. L'auteure constate que "pour la plupart, les phraséologismes extraits dans les deux langues sont de nature anthropocentrique, avec une nette dominance de celles qui dénotent des concepts liés à la capacité d'une personne à interagir avec la réalité environnante par le biais de son intellect, de ses émotions

et de son caractère. En bulgare comme en grec les unités phraséologiques prédominantes sont péjoratives".

Nikolova termine sa thèse par une *Conclusion* (p. 141 - 146). L'ouvrage est accompagné de deux index: celui des phraséologismes contenant des mots support liés à la mer en bulgare et celui des phraséologismes contenant des mots support liés à la mer en grec (p. 147-299), qui sont très bien systématisés. Une bibliographie est également incluse.

Je trouve comme valables les contributions mentionnées par Nikolova.

Le résumé (48 pages) inclut tous les points importants de la recherche, il est préparé conformément aux exigences - les contributions, la littérature et les publications sur le sujet de la thèse sont présentées. Nikolova a trois publications sur le sujet de la thèse.

Des documents soumis on peut conclure que les exigences nationales minimales pour l'obtention du grade éducatif et scientifique de "docteur" prévues par la loi sur le développement du personnel académique en République de Bulgarie sont remplies.

L'ouvrage répond aux exigences légales puisqu'elle contient "des résultats scientifiques ou scientifiquement appliqués qui constituent une contribution originale à la science et montrent que le candidat possède des connaissances théoriques approfondies dans la discipline correspondante et qu'il est capable de mener des recherches scientifiques indépendantes".

Sur la base de toutes les données relatives à la thèse présentée et compte tenu des mérites du travail et de ses contributions incontestables, j'estime avec une profonde conviction que Radostina Genchova Nikolova devrait se voir décerner le grade de docteur en enseignement supérieur 2. Sciences humaines par domaine professionnel 2.1. Philologie (linguistique générale et comparée).

Le 25.03.2023

Signature: